

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΙΛΑΡΙΩΝΑΣ: Ο ΠΛΗΣΙΟΝ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΕ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟΝ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΕΙΣ

Της Θείας Λειτουργίας την 26^η Κυριακή μετά την Πεντηκοστή, στις 29 Νοεμβρίου 2015, προεξήρχε ο Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας, Πρόεδρος του Τμήματος Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας, στον Ιερό Ναό της Παναγίας Πάντων των Θλιβομένων η Χαρά Μόσχας, συλλειτουργησάντων των κληρικών του Ναού.

Μετά το πέρας της Θείας Μυσταγωγίας ο Ιεράρχης κήρυξε το θείο λόγο, όπου ανέλυσε την ευαγγελική περικοπή της Κυριακής και μεταξύ άλλων ανέφερε:

«Η εντολή «ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, ὡς σεαυτὸν» (Λκ. 19,18), την οποία παραθέτει ο Ιησούς Χριστός, προέρχεται από το Λευϊτικόν της Παλαιάς Διαθήκης και πραγματεύεται το καθκόν των ανθρώπων να αγαπούν εκείνους οι οποίοι ανήκουν στην ίδια φυλή, αυτοί δηλαδή είναι και οι πλησίον του. Και ο Κύριος στην επί του όρους ομιλία Του σημειώνει: «Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη, ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου» (πρβλ. Ματθ. 5.43). Και παρόλο που η ρήση αυτή λείπει από την Παλαιά Διαθήκη στην τελευταία όμως διάσπαρτες είναι οι παρόμοιες ηθικές προτροπές: να αγαπήσουμε τους δικούς μας και να μισήσουμε τους ξένους, να αγαπήσουμε τους πλησίον και να μισήσουμε τους εχθρούς. Ποιοί όμως είναι οι πλησίον μου; Εκείνοι οι οποίοι

ανήκουν στον λαό μου ενώ οι εχθροί εκείνοι, οι οποίοι επιτίθενται κατά του λαού μου.

Λέγοντας «ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, ὡς σεαυτὸν» ο Κύριος προσδίδει στην έννοια του πλησίον εντελώς άλλο περιεχόμενο. Ο πλησίον δεν είναι μόνο εκείνος της φυλής σου και ο καλοθελήτης σου, όχι μόνο ο συγγενής σου, γνωστός ή φίλος. Ο πλησίον είναι κάθε άνθρωπος τον οποίον προνοιά Θεού συναντάς στην πορεία της ζωής σου. Είναι κάθε άνθρωπος ο οποίος μπορεί να τρέξει να σε βοηθήσει και είναι εκείνος τον οποίον εσύ μπορείς να τρέξεις να τον βοηθήσεις».

Ο πλησίον καμιά φορά είναι εντελώς τυχαίος άνθρωπος, άγνωστος και ξένος. Απλά τρέχουμε να τον βοηθήσουμε διότι τον είδαμε ἐν ἀνάγκη και δεν σκεφθήκαμε τον εαυτό μας, το μέλλον μας, την οικογένειά μας, τις υποχρεώσεις και τα σχέδιά μας. Αυτός ήταν ο καλός Σαμαρείτης της παραβολής του Κυρίου.

Αυτή ήταν η απάντηση στο ερώτημα του νομικού για τον πλησίον. Ο καλός Σαμαρείτης ήταν ο μόνος που βοήθησε βλέποντας τον καημένο άνθρωπο, ο οποίος έπεσε στα χέρια ληστών, σε τέτοια άθλια κατάσταση, ενώ προηγουμένως τον προσπερνούσαν ο ιερέας και ο λευίτης. Έχυσε το έλεος και τον οίνο, τον έβαλε πάνω στο κτήνος του και πήγε στο πανδοχείο, δίδοντας εντολή στον ξενοδόχο να τον φροντίσει καταλλήλως. Ο Σαμαρείτης αποδείχθηκε εκείνος ο πλησίον για τον άνθρωπο, ο οποίος είχε πέσει θύμα των ληστών.

Ο Χριστός μας υπενθυμίζει ότι θα κριθούμε σύμφωνα με τα έργα μας. Την ημέρα της Κρίσεως εκ δεξιών θα σταθούν τα πρόβατα ενώ εξ αριστερών τα ερίφια. Δεν είπε ότι εκ δεξιών θα κάθονται όσοι νήστευσαν, ακολούθησαν κάποιες τελετές, ενώ εξ αριστερών όσοι χάλασαν την νηστεία, άπιστοι και άθρησκοι. Το μόνο κριτήριο διακρίσεως των προβάτων από τα ερίφια θα είναι τα αγαθά έργα ή η έλλειψη αυτών.

Είναι απλά τα πράγματα και ταυτόχρονα τυγχάνει δύσκολο να τα κάνουμε πράξη στη ζωή μας. Διότι κάθε φορά που βλέπουμε τον άνθρωπο εν ανάγκη αρχίζουμε και λέμε: «Διατί πρέπει να τον βοηθήσω; Τόσοι άνθρωποι που είναι γύρω, Τόσα φιλανθρωπικά ιδρύματα που λειτουργούν και υπάρχουν όσοι τη φιλανθρωπία έχουν ως επάγγελμά τους; Διατί πρέπει να τα κάνω εγώ; Είναι ξένος ο άνθρωπος, δεν τον ξέρω και ακόμη περισσότερα τον βλέπω για πρώτη φορά. Είναι ανάγκη εγώ να τρέξω να τον βοηθήσω;» Αλλά ο Κύριος μας δείχνει ότι ο πλησίον μας είναι εκείνος ο οποίος αυτή τη συγκεκριμένη στιγμή βρέθηκε κοντά μας και έχει ανάγκη βοήθειάς μας.

«Ο Κύριος Ιησούς Χριστός μας διδάσκει να μην προσπερνάμε αυτούς τους ανθρώπους, διότι ο καθένας εξ αυτών μας προσφέρει ευκαιρία αγαθοεργίας και επομένως μπορούμε να ζητήσουμε το έλεος παρά Θεού, την άφεση αμαρτιών και τη Βασιλεία των Ουρανών. Αμήν».